

sagkyndig, at jeg har nogen afgjort Mening derom; men jeg glæder mig over, at der, da Lovforslaget nu er fremkommet i Samlingens Begyndelse, vil være Leilighed til rolig at overveie Spørgsmaalet. — Seg gaar dernæst over til at omtale den foreløbige Lov, som er forelagt samtidig med Lovforslaget. Det er jo imidlertid ikke den nuværende høitærede Indenrigsminister, men den forrige, som er ansvarhavende med Hensyn til denne foreløbige Lov. Seg maa dog strax gjøre opmærksom paa, at der vist har indsnæget sig en lille Forgæmmelse, en lille Uagt-somhedsfeil, om jeg saa maa sige. Der staar nemlig i Indledningen: „da det maa anses paa-trængende nødvendigt“ at udstede en saadan Lov; men Grundloven siger udtrykkelig: „særlig paa-trængende“. Seg skulde ikke have opholdt mig derved, hvad der maasse kan synes at være Ord-fløvert, hvis det ikke angik et Udtryk i selve Grundloven, med Hensyn til hvilken jeg tror, der maa iagttages den største Nøiagtighed, og naar Grundloven har eet Udtryk, tror jeg ikke, man tør sige, at det er ligegyldigt, at der er brugt et andet. Seg føler mig imidlertid overbevist om, at det har været den høitærede forrige Inden-rigsministers Mening, at Tilfældet var særdeles paa-trængende nødvendigt, og hvis Ministeren havde været til Stede, vilde han vistnok have indbrummet dette. Andre kunne naturligvis have en anden Mening om, hvorvidt Tilfældet var særdeles paa-trængende, idet det nærmest gjaldt om at forhøje nogle Bøder fra 10 Rd. til 200 Rd. Det kan vel siges, at Nødvendigheden er stegen, eftersom den farlige Bæve, som hedder Stenolie, er kommen mere i Handelen, idet den jo kan anrette over-ordentlig store Ødelæggelser; men paa den anden Side kan man maasse ogsaa antage, at der kunde være gjort Mere for at faae Loven ud i forrige Samling, dels ved at indbringe Lovforslaget tid-ligere, dels ved at fremkynde Behandlingen deraf, og dels ved at sikre sig imod, at det Tilfælde skulde indtræffe, som virkelig indtraf, nemlig at der paa Samlingens sidste Dag ikke var noget beslutningsdygtigt Landsting tilstede. Da den i dette Tilfælde ansvarhavende Minister ikke er til-stede, føler jeg imidlertid, at det er min Pligt at fremdrage, hvad der kan siges at være formildende i denne Henseende. Dette Lovforslag blev endelig behandlet her i Thinget meget sent, nemlig paa Samlingens næstsidste Dag. Utaalgets Betænt-ning blev først omdelt under Mødet, vistnok 1 Time efter Mødets Afslutning. Lovforslagets Be-handling foregik i et extraordinært nyt Møde samme Eftermiddag; da dette Møde blev afholdt, var Landstinget allerede færdigt med sine For-handlinger for den Dag, og det har rimeligvis ikke vidst, at det var den daværende Indenrigs-ministers Mening at anmode Landstinget om at vedtage Lovforslaget endeligt. — Med Hensyn til selve Indholdet af den foreløbige Lov kan

Thinget vistnok ikke Andet end være tilfreds med, at den lyder aldeles ordret som det Lovforslag, der blev vedtaget her i Thinget. Den kan heller ikke, saa vidt jeg kan se, være stridende imod Grundloven, thi den har aldeles ingen finantseel Betydning; de Pengebøder, hvorom der her er Tale, vilde ikke gaa ind i Statskassen, men det er Bøder, som gaa ind i Havnekassen. Seg vil dog gjøre opmærksom paa, at der, hvis det Til-fælde skulde indtræffe — hvad jeg ikke anser for sandsynligt — at den foreløbige Lov ikke fik Rigsdagens Samtykke, eller at Rigsdagen blev op-løst eller sluttet, inden Loven blev færdig, kunde flyde adskillige Ulemper deraf, idet nemlig den foreløbige Lov da, efter min Mening, i samme Dieblit maatte tabe sin Kraft. Det er jo en al-mindelig Forudsætning for en foreløbig Lov, at der er en til Bished grændsende Sandsynlighed for, at den vil faae den følgende Rigsdags Sam-tykke, og det er tillige en Forudsætning, at dette Samtykke søges, saa snart det kan faas.

Talen: Det er vistnok uden for al Tvivl, at det kun — som af det ærede Medlem (Bajer) bemærket — skyldes tilfældige Omstændigheder, at dette Lovforslag ikke blev færdigt i forrige Sam-ling i den Stikkelse, hvori det er udkommet som foreløbig Lov. Det var sikkert, som ogsaa af ham anført, kun begrundet i, at det sidste Møde, som Landstinget afholdt, ikke var fuldtalligt, saaledes at Thinget altsaa ikke kunde tage nogen Beslutning i denne Henseende. Da Regjeringen imidlertid, saaledes som det fremgaar af de her forelagte Mo-tiver, ikke var ganske tilfreds med Lovforslaget, som det kom fra Rigsdagen, kan man maasse være nogen Forundring over, at Regjeringen, som jo er den, der alene bærer Ansvar for en provisorisk Lov, dog ikke har ladet Loven udgaa i en Form, som den fandt heldig. Der staar nemlig i den foreløbige Lov: „Indtil der udkommer en Lov, in-deholdende almindelige Bestemmelser for Benyttelsen af Havne“, saaledes som det blev indfat her i Folkethinget i forrige Samling. Jeg er nu ganske enig med den høitærede Indenrigsminister i, at dette ikke er nogen heldig Bestemmelse, og jeg har ogsaa paa Sagens forskellige Stadier i forrige Samling modfat mig, at en Bestemmelse af denne Bestaffenhed kom ind; thi jeg tror, det vil være overordentlig vanskeligt eller i alt Fald unyttigt at træffe Bestemmelser, som kunne være gjældende for alle Havne. Den ærede sidste Taler bemærkede, at der er et Reglement, som gjælder for 41 Havne, og dette er gjerne muligt, jeg vil ikke modsig ham heri; men det kan dog ogsaa være muligt, at adskillige af de Bestemmelser, som staa i dette Reglement, ikke kunne gjælde for andre Havne, og at der kan være andre Havne, hvor det vilde være utilraadeligt at lade disse Be-stemmelser være gjældende. Man kunde maasse f. Ex. give en Bestemmelse om, at det ikke er til-